

Mª Antònia Solé
c/. Lluís Sagnier, 48-52, 1er., 1^a
08032 BARCELONA

Benvolguda amiga:

La teva segona carta m'ha fet molt content, em sento afalagadíssim per la consideració que et mereix la meva obra.

Amb "cinc cèntims" no n'hi ha pas prou per a explicar una vida llarga i complicada com la meva. Si llegeixes el llibre de l'Anna Bath podràs trobar-hi algunes dades aclaridores.

Pel que fa a l'ordinador, el que jo tinc (un "Amstrad" PCW8256) és, també, un processador de textos, una complexa màquina d'escriure que va substituïnt amb avantatge les màquines electròniques. És fàcil de manipular, còmode i -valuosa condició-grava i arxiva els escrits, els posa automàticament per ordre alfabètic i els reproduïx tantes vegades com es vulgui. Estalvia, per tant, les imperfectes còpies amb paper carbó i les cares fotostàtiques. Aquesta carta que tens a les mans és feta amb l'"Armstrad". Com pots veure, justifica el marge de la dreta (ja no em cal la vigilància dels "finals de ratlla", tan pesada!), i puc corregir qualsevol paraula o paràgraf sencer d'una manera gairebé instantània. Hi ha molts escriptors que ja utilitzen aquesta magnífica eina de treball, i no pas -com tems tu- per fer serials de la mena de "Dallas". No, no... és, simplement, una moderna i eficaç màquina d'escriure. Ara: el mateix equip és un ordinador personal, amb un gran nombre de possibilitats.

Em parles dels nens, "que dius que són molt fotogènics" i vet aquí un afalac més que m'apunto. Tinc nou néts, que ja és un nombre que fa una certa impressió. No cal que et digui que són maquiíssims tots (no traïré pas el meu embadocament d'avi), i els dec un sentiment de justificació de la vida que fa una gran companyia a l'esperit. La meva dona i jo estem enamoradíssims de cada un d'ells: cinc nois i quatre noies.

He de posar punt final aquí, insistint en la meva reconeixença i el meu afecte. Una abraçada ben forta per a tu i tots els teus.

Pere Calders

Barcelona 24 de novembre de 1987